

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ακαδημίας 78Α, 106 78 Αθήνα

www.xristianiki.gr

Πέμπτη 26 Απριλίου 2007

Αρ. Φύλλου 749 (1062)

Έτος 54ον 1,00€

**Πάσχα
στό
Νταχάου**

ΣΕΛ. 8

**Η Τουρκία
σέ κρίσιμο
σταυροδρόμι**

ΣΕΛ. 8

**Μετα-
νεωτερική
εκπαίδευση**

ΣΕΛ. 2

**Η Χριστιανική
Δημοκρατία κατά
τῆ(ς) Δικτατορία(ς)**

ΣΕΛ. 6-7

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΕ ΒΑΘΕΙΑ ΚΡΙΣΗ

Μελαγχολεί και απογοητεύεται ο κόσμος της εργασίας στοχαζόμενος, σε μέρες όπως την Εργατική Πρωτομαγιά, το παρελθόν και το παρόν του συνδικαλιστικού κινήματος. Παλιότερα (περιορίζουμε το ταξίδι της μνήμης στη μεταπολιτευτική περίοδο ελεύθερι χώρου) αυτό ήταν ζωντανό. Με λάθη και υπερβολές αλλά ζούσε. Είχε σφυγμό, είχε παλμό και μέσα από αγώνες, διεκδικήσεις, συγκρούσεις και αντιθέσεις προχωρούσε.

Περίοδος 1974-1980

Την περίοδο 1974-1980 τα χαρακτηριστικά της κοινής γνώμης ήταν ο κρατιομός στα οικονομικά, ο αντιδυτικισμός στα θέματα εξωτερικής πολιτικής και η επιθυμία για μια ριζοσπαστική σοσιαλιστική πολιτική. Ο Καραμανλής, όντας πραγματιστής και κατεχόμενος από τη φιλοδοξία να κυριαρχήσει πολιτικά, πολιτεύθηκε έξυπνα και υστερόβουλα.

Νομιμοποίησε το ΚΚΕ, θέλοντας να κλείσει το κεφάλαιο του εμφυλίου πολέμου. Τιμώρησε τους δικτάτορες, ικανοποιώντας το κοινό αίτημα για τη βίαιη ανατροπή της δημοκρατικής νομιμότητας (όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια). Αποχώρησε από το στρατιωτικό σκέλος το ΝΑΤΟ, δίνοντας διέξοδο στην οργή της ελληνικής κοινωνίας για όσα είχαν συμβεί στην Κύπρο. Κατάργησε τη μοναρχία, τακτοποιώντας παλιούς λογαριασμούς και ακολουθώντας οικονομική πολιτική που είχε έντο-

Από εκδήλωση της ΕΧΟΝ, Νεολαίας της Χ.Δ. στη μεταπολιτευτική περίοδο
Τό Πρόγραμμα του ΣΤ' Συνεδρίου της Χ.Δ.

Στην 7η σελίδα δημοσιεύεται τό πρόγραμμα του ΣΤ' Συνεδρίου της Χ.Δ. που θά πραγματοποιηθεί στις 22-24 Ιουνίου στο Συνεδριακό Κέντρο της Ί. Μονής Ευαγγελιστρίας, έξω από την Άλιαρτο Βοιωτίας (κοντά στην Λιβαδειά). Σύντομα αποστέλλονται και οι προσκλήσεις προς τά μέλη της Χ.Δ.

να τα στοιχεία της κρατικής παρέμβασης (ο ΣΕΒ τον κατηγορήσει για σοσιαλμονία).

Όταν, όμως, άρχισαν να μπαίνουν αιτήματα που ξεπερνούσαν τα όρια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης: αιτήματα για περισσότερη πολιτική και συνδικαλιστική δημοκρατία και για δικαιότερη ανακατανομή του κοινωνικού πλούτου, η ατμόσφαιρα φορτίστηκε από συγκρούσεις και ταραχές, από μαχητικές διαδηλώσεις και άγριες απεργίες, που εκβάλλουν σε καταλήψεις χώρων εργασίας.

Ο εργατικός ριζοσπαστισμός σηματοδοτείται

από τη γέννηση και εξέλιξη του εργοστασιακού συνδικαλισμού σε όλη τη χώρα. Θυμίζουμε τους πολύμηνους διεκδικητικούς αγώνες στην ΕΣΚΙΜΟ το 1975, στην ΠΙΤΣΟΣ το 1976, στο ΜΑΝΤΟΥΔΙ το 1976, στη ΛΑΡΚΟ το 1977 κ.ά.

Η κυβέρνηση Καραμανλή αντιδρά κηρύσσοντας το συνδικαλιστικό κίνημα εχθρό του κοινωνικού συμφέροντος και της συνωχής. Και προβαίνει σε μέτρα κατασταλτικής θωράκισης. Ιδρύει τη περίοδο 1975-76 τις μονάδες των ΜΑΤ, ειδικά εκπαιδευμένες για την κατάπνιξη μαζικών αναταραχών και παρανόμων

συναθροίσεων. Και ψηφίζει το αντισυνδικαλιστικό νόμο 330/1976, ο οποίος:

- ποινικοποιεί το δικαίωμα της απεργίας,
- προβλέπει αυτοδίκαιη απόλυση επί παράνομης απεργίας. Τα χρόνια εκείνα ήταν εϊδηση οι δικαστικές αποφάσεις, που δεν χαρακτήριζαν τις απεργίες παράνομες και καταχρηστικές,

- καθιερώνει ιδιώνυμη ποινική δίωξη εναντίον όσων αποτρέπουν με τη βία ή με απειλή βίας συναδέλφους τους να εργασθούν.

Περίοδος 1981-2004

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον

Ανδρέα Παπανδρέου στην κυβέρνηση στράφηκε σ' έναν εντεινόμενο «ρεαλισμό». Αντί για την ανατροπή της εξωτερικής πολιτικής και την προσαρμογή της στους διακηρυγμένους ιδεολογικούς στόχους, περιορίστηκε σε ορισμένες ενδοσυστηματικές ανακατατάξεις. Ο αρχικός ανατρεπτικός χαρακτήρας των ιδεολογικών τάσεων του κινήματος μετατράπηκε, «μετ' ου πολύ», σε μια μεταρρυθμιστική πολιτική:

- που διασφάλιζε τη δυτικοστραφή κατεύθυνση της χώρας,

- που διατηρούσε αλώβητο τον κεντρικό προσανατολισμό της διεθνούς θέσης της Ελλάδας. Η φραστική αιχμηρότητα σε βάρος των ΗΠΑ την πρώτη περίοδο (1981-85) εξημερευόταν τον κατευνασμό των αντιδράσεων στο εσωτερικό μέτωπο,

- που λίανε τις τραχύτητες στα οικονομικά και μείωνε τις αποστάσεις, χάρη στον τρισδιάστατο κρατικό παρεμβατισμό (ρύθμιση, πρόνοια, μεικτά οικονομία).

Η πολιτική γραμμή του, όταν διαμορφώνονται συνθήκες για την ανάπτυξη ενός αντισυστημικού ακροατηρίου και ενός συνδικαλιστικού κινηματικού δυναμικού, είναι αποφόρτιση, έλεγχος με ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου, αφομοίωση αιτημάτων και πρακτικών, διάφραση και αποσύνθεση, εξαγορά συνειδήσεων.

Στα δύσκολα, με τα πανίσχυρα συνδικάτα του ευρύτερου δημόσιου τομέα και των επιχειρήσεων

Επιγράνθη ὁ Ἄδης

Χριστός Ἀνάστη! «Ὁ Ἄδης, φθίν, ἐπιγράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπιγράνθη και γάρ κατηγήθη...» (Ἀπό τόν κατηχητικό λόγο τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου πού διαβάζεται στο τέλος τῆς πασχαλινῆς Θεϊαῆς Λειτουργίας).

Κατηγήθη... Ἡ κατάργηση τοῦ Ἄδῃ. Τό πέρασμα ἀπό τήν πρό Χριστοῦ μεταπτωτική βαρβαρότητα στήν προσδοκία τῆς Ἀναστάσεως και σ' ἓνα νέο πολιτισμό.

Ἀσκληπίος. «Ἐπειδή ὁμως ὁ Ἀσκληπίος ἔθβασε μέχρι τοῦ σημείου νά ἀναστήσει και νεκρόν, φοβηθείς ὁ Ζεὺς, μήπως καταγοιμένο τοῦ θανάτου ἀπολέσει τό κράτος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, κατεκεραύνωσεν αὐτόν» (ἀπό τό λῆμμα «Ἀσκληπίος» τῆς «Μεγάλῆς Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαίδειας» τοῦ Πυρσοῦ. (τόμος Ε'). Εἶχε, λοιπόν, ὁ θάνατος κατοχυρωμένα τά «δικαιώματα» τοῦ στό προχριστιανικό σύστημα ἀξίω. Οἱ «θεοί» τοῦ Ὀλύμπου εἶχαν θέσει «ἐκτός νόμου» τήν Ἀνάσταση.

Ἄλκηστη. Τοῦτο φαίνεται σέ πολλές περιπτώσεις. Χαρακτηριστικός εἶναι ὁ μῦθος τῆς Ἄλκηστης, πού προσφέρθηκε νά παραδοθεῖ ἐκεῖνη στό θάνατο γιά νά γλιτώσει ὁ σύζυγός της Ἄδημος. Ὁ Ἡρακλῆς καταφέρνει νά τήν ἀποσπάσει, ὑστερα ἀπό πάλη, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι ὁ θάνατος δέν πρέπει νά παίρνει νέους ἀνθρώπους. Αὐτές ὁ «παρεκκλίσεις» δέν ἀναιροῦν τήν κατοχύρωση τῶν «δικαιωμάτων» τοῦ θανάτου στά προχριστιανικά συστήματα ἀξίω.

(Ἡ συνέχεια
στά τοῦ Καίσαρος...)